

دوشنبه 27 آذر 1396-29 ربیع الاول 1439-18 دسامبر 2017

رحلت مجتهد اصولی و عالم و عارف بزرگوار آیت الله "شیخ محمدتقی آملی" (1350 ش)

رحلت مجتهد اصولی و عالم و عارف بزرگوار آیت الله "شیخ محمدتقی آملی" (1350 ش)

حکیم بزرگوار آیت الله شیخ محمد تقی آملی در حدود سال 1265 ش برابر با 1304 ق در تهران متولد شد. وی قسمتی از دروس معقول و منقول را نزد پدرش آقا شیخ محمد آملی و میرزا حسن کرمانشاهی خواند و این دروس را نزد حاج شیخ عبدالنبی مجتهد نوری تکمیل نمود. آیت الله آملی از آن پس به نجف رفت و در محضر درس میرزای نایینی، میرزا ابوتراب خوانساری، شیخ محمدحسین غروی اصفهانی، میرزا محمود قمی، سیدابوالحسن اصفهانی و آقاضیاءالدین عراقی به تکمیل فقه و اصول پرداخت تا به مقامات عالی علم و اجتهاد رسید. این عالم ربانی، در اخلاق نیز از محضر عارف کامل حاج میرزا علی آقا قاضی طباطبائی فیض گرفت و به مدارج بالای اخلاق و عرفان دست یافت. آیت الله آملی از آن پس در تهران اقامت گزید و به تدریس منقول و معقول اشتغال ورزید. ابن حکیم فرزانه، فقیهی گوشه rlm& نشین بود و از شهرت و مسؤولیت ریاست ابا داشت به طوری که تا پایان زندگی، علی rlm& رغم داشتن صلاحیت علمی، حتی از نوشتن و چاپ رساله عمّلیه خود نیز خودداری نمود. آیت الله محمدتقی آملی نزدیک به چهل سال در رأس آیات و مراجع بزرگ تهران به تدریس و ترویج دین اشتغال داشت. در محضر درس ایشان، شاگردان فاضلی پرورش یافتند که حضرات آیات: عبدالله جوادی آملی، حسن حسن زاده آملی و علامه محمدحسین تهرانی از آن جمله rlm& اند. حاشیه بر مکاسب شیخ انصاری در 2 جلد، کتاب الصلاة در 3 جلد، حاشیه بر شرح منظومه سبزواری در 2 جلد و شرح استدلالی بر عروةالوثقی از مهم rlm& ترین آثار آیت الله آملی هستند. سرانجام این حکیم وارسته و عارف الهی در 27 آذر 1350 ش برابر با 30 شوال 1391 ق در 85 سالگی دار فانی را وداع گفت و در تهران به خاک سپرده شد.

شهادت مجاهد آگاه و انقلابی آیت الله دکتر "محمد مفتّح" توسط گروه منحرف فرقان (1358 ش)

آیت الله دکتر محمد مفتّح در سال 1307 ش در همدان دیده به جهان گشود. وی در آنجا به تحصیل دوره دبستان و مقدمات علوم اسلامی روی آورد و سپس به حوزه علمیه قم مهاجرت نمود. دکتر مفتّح در قم از محضر بزرگانی همچون حضرات آیات: سید محمد حجت کوه کمره rlm&، سیدحسین بروجردی، سیدمحمد محقق داماد، علامه طباطبائی و امام خمینی (ره) استفاده نمود و خود مدرسی بزرگ در حوزه گردید. شهید مفتّح در این حال که در حوزه علمیه قم به درجه اجتهاد رسیده بود، در دانشگاه نیز موفق به اخذ درجه دکتری گردید. وی در حوزه علمیه قم علاوه بر تدریس علوم حوزوی به تدریس در دبیرستان نیز همت گماشت. ایشان در ایام مبارزات روحانیت و مردم انقلابی ایران به رهبری امام خمینی از آموزش و پرورش قم اخراج و به منطقه دورافتاده rlm&، ی تبعید شد، در نتیجه مجبور به اقامت در تهران گردید. با اقامت ایشان در تهران فصلی نوین از مبارزات سیاسی و عقیدتی شهید مفتّح آغاز شد. نقش شهید مفتّح در صحنه rlm&، های مهم مبارزات انقلابی از جمله اقامه نماز دشمن rlm&، شکن عید فطر 1357 بسیار حساس بود. ایشان در خطبه rlm&، های نماز، برای اولین rlm&، بار نام امام خمینی (ره) را آشکارا بر زبان جاری کرد و رهبری امام را مورد تأکید قرار داد و مردم را برای راهپیمایی در روزهای بعد دعوت نمود. شهید مفتّح، با تشکیل شورای انقلاب، از طرف امام به عضویت این شورا درآمد و در این سنگر منشا خدمات شایانی گردید. ایشان همچنین پس از پیروزی انقلاب اسلامی، فعالیت rlm&، های ارزشمندی به rlm&، ویژه در زمینه تدریس در دانشگاه rlm&، ها و نیز نزدیک ساختن دو قشر روحانی و دانشجو به عمل آورد. او که توطئه استعمار را در جدا نگاه داشتن این دو قشر، با تمام وجودش حس کرده بود، ایجاد وحدت و انسجام میان این دو قشر را وجهه همت خود ساخت. آیت الله مفتّح سرانجام در 27 آذر 1358 ش به همراه دو تن از پاسداران جان بر کف خود در مقابل دانشکده الهیات دانشگاه تهران از سوی گروهک میافق فرقان به شهادت رسید و پس از تشییع با شکوه، در صحن حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

روز وحدت حوزه و دانشگاه

ببست و هفتم آذرماه، یادآور عروج سرخ مجاهدی خستگی rlm&، ناپذیر و عالمی ربانی، آیت الله دکتر محمدمفتح است که از پیشروان اندیشه وحدت حوزه و دانشگاه بود. این شهید والامقام در راه تحقق این اندیشه و آرمان بلند که از اندیشه نورانی امام راحل برخاسته بود، تلاش rlm&، های بی وقفه rlm&، ای انجام داد و سختی rlm&، های فراوانی را به جان خرید. به پاس خدمات چشمگیر شهید مفتّح در راه ایجاد وحدت حوزه و دانشگاه و لزوم ارتباط، همکاری و هم rlm&، فکری این دو قشر اندیشمند و فرهیخته، روز 27 آذر، همزمان با سالروز شهادت این عالم سترگ، با نام روز وحدت حوزه و دانشگاه نام rlm&، گذاری شده است. وحدت حوزه و دانشگاه به عنوان دو پایگاه مهم فکری - فرهنگی جامعه، برای حفظ فرهنگی اصل در مقابل هجوم ارزش rlm&، های غربی و وارداتی، امری ضروری و اجتناب rlm&، ناپذیر است. وحدت و همکاری میان این دو نهاد، نه يك وحدت فیزیکی و شکلی، بلکه تقارب و یکی شدن در مبانی معرفت شناختی، ارزش rlm&، های فرهنگی و دغدغه rlm&، ها و حساسیت rlm&، های سیاسی - اجتماعی است و همین حالت است که هر يك از این دو قشر را در جایگاه واقعی خود قرار داده است.

تأسیس دارالتقريب بين المذاهب الاسلاميه در قاهره (1366 ق)

در چنین روزی در سال 1366ه ق دار التقريب بين المذاهب الاسلاميه در قاهره مصر تأسیس شد . این موسسه در جهت تقرب و نزدیکی مذاهب اسلامی و به همت حضرت آیت الله بروجردی و شیخ محمد شلتوت گام به عرصه فعالیت نهاد .البته پیشتر افرادی چون سید جمال الدین اسد آبادی مشهور به افغانی و شیخ محمد عبده، شیخ محمد حسین کاشف الغطاء و شیخ عبد المجید سلیم، و شیخ محمد تقی قمی در این حوزه به تبادل نظر و اندیشه پرداخته بودند . پس از تأسیس laquo& دار التقريب بين المذاهب الاسلاميه rlm&؛ مجله laquo&؛ رسالة الاسلام rlm&؛ منتشر شد . در این مجله مقالات علمی ارزشمندی از مذاهب مختلف چاپ می شد . تالیف و تحقیق در حوزه آراء مذاهب اسلامی در مسایل مختلف فقهی و تدوین مجموعه قواعد فقهی جدید از دیگر فعالیت های این مجموعه علمی است .

مرگ "ژان باتیست لامارک" زیست rlm&؛ شناس معروف فرانسوی (1829م)

ژان باتیست آنتوان لامارک، طبیعی rlm&؛ دان معروف فرانسوی در 1 اوت 1744م در خانواده rlm&؛ ای اشرافی در فرانسه به دنیا آمد. وی در ابتدا به تحصیل علوم دینی در کلیسا پرداخت ولی پس از چندی وارد نظام شد و سپس به تحصیل در رشته پزشکی روی آورد. لامارک دراین زمان، به شیمی، هواشناسی و به ویژه گیاه rlm&؛ شناسی علاقه مند شد و در 34 سالگی کتابی درباره گیاهان نگاشت. وی در این کتاب، گیاهان را طبقه rlm&؛ بندی نمود که این کار، وسیله ساده rlm&؛ ای برای تشخیص هویت گیاهان را فراهم ساخت. لامارک به جهت تالیف این کتاب، وارد آکادمی علوم فرانسه شد و از آن پس، تحقیقات گیاه rlm&؛ شناسی و جانورشناسی را دنبال کرد. وی در سال rlm&؛ های بعد به عنوان يك گیاه شناس به کشورهای اروپایی مسافرت نمود و در بازگشت، کتاب rlm&؛ های فرهنگ گیاه rlm&؛ شناسی و... را نوشت. لامارک

در باب جانورشناسي نیز اصطلاح بي‌مهرگان را برای حشرات و کرم‌ها وضع کرد و تحقیق مفصّلي درباره بي‌مهرگان زنده و فسیل به انجام رساند. تاکید لامارک درباره تکامل موجودات زنده، بر دو اصل تاثیر محیط و وراثت صفات اکتسابي بنا شده است. از این میان، نظریه وراثت صفات اکتسابي، موجب اختلاف و نزاع فراوان میان دانشمندان علوم طبیعی گردیده است. و طرفداران این نظریه، به لامارکیسم معروف شدند. اختلاف عمده چارلز داروین طبیعی‌دان و لامارک در این است که لامارک تاثیرات خارجی و محیط را عامل عمده تاثیر بر انسان مي‌داند ولي داروین به عامل دروني یا اصل انتخاب طبیعی معتقد است. دو اثر بزرگ لامارک به نام‌های فلسفه جانورشناسي و تاريخ جانوران بي‌مهره، مبنای فرضیه تکامل تدریجي و تاريخي طبیعت زنده به شمار مي‌آیند. ژان لامارک سرانجام در 18 دسامبر 1829م در 85 سالگی درگذشت.